

นวัตกรรมการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
ของสถานศึกษานำร่องในพื้นที่นวัตกรรม
การพัฒนาทักษะการอ่านเขียนคำอักษรนำ
และคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

นายหน้ โนนโหญ่
ผู้จัดทำนวัตกรรม

โรงเรียนบ้านไทยโพนทราย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาการพัฒนาวัตกรรมการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำอักษรนำและคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้แบบฝึกทักษะ การจัดทำรายงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรม รวมถึงประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบชุดกิจกรรม ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของนวัตกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะของผู้เรียน

ขอขอบพระคุณนางสาวอัญญาณี สอนอาจ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไทยโพนทราย ศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ คณะครู นักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานในครั้งนี้ ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาวัตกรรมการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นที โนนใหญ่

ครูโรงเรียนบ้านไทยโพนทราย

ผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
๑. ชื่อนวัตกรรม	๑
๒. ผู้จัดทำ	๑
๓. ระยะเวลาในการดำเนินการพัฒนานวัตกรรม	๑
๔. ความสำคัญของผลงานหรือนวัตกรรมที่นำเสนอ	๑
๕. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม	๒
๖. กลุ่มเป้าหมาย	๒
๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม	๒
๘. กระบวนการพัฒนานวัตกรรม	๓
๙. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีพื้นฐานของนวัตกรรม	๓
๑๐. กระบวนการจัดการเรียนรู้/จัดกิจกรรม/นำองค์ความรู้ไปใช้	๕
๑๑. ผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย	๖
๑๒. บทเรียนที่ได้รับ	๗
๑๓. เงื่อนไขความสำเร็จ	๗
๑๔. ผลการดำเนินงาน/ผลสัมฤทธิ์	๗
๑๕. ภาคผนวก	๘

รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำอักษรนำและคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

๑. ชื่อผลงาน การพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำอักษรนำและคำควบกล้ำ

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

๒. ผู้นำเสนอผลงาน นายนที โนนใหญ่ ตำแหน่งครูโรงเรียนบ้านไทยโพนทราย

๓. ระยะเวลาดำเนินการ

ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗

๔. ความสำคัญของผลงานหรือนวัตกรรมที่นำเสนอ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้มีการเรียนรู้ ภาษาไทย โดยได้กำหนดสาระทั้ง ๕ สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษาไทย และวรรณคดีและวรรณกรรม โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้มีความสัมพันธ์กันตามธรรมชาติภาษาไทย ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงกัน โดยเฉพาะท่ามกลางสังคมยุคข้อมูลข่าวสารในยุคปัจจุบัน บุคคลมีความจำเป็นต้อง ติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น ทักษะการเขียนจึงมีความจำเป็นและสำคัญ เพราะการเขียนเป็นการ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อความหมาย ให้ผู้อ่านเข้าใจและสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้

การพัฒนาความสามารถในการอ่านการเขียน ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่าคุณภาพผู้เรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จะต้องมีความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียนสื่อความหมาย เพื่อเชื่อมโยงความรู้สู่การเรียนรู้และการดำรงชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการอ่านการเขียน ที่เป็นทักษะพื้นฐานที่เหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ ๓

ข้าพเจ้า เป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ พบว่า การใช้ภาษาของนักเรียนมีข้อบกพร่องหลายประการ ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่ที่เป็นปัญหามากคือปัญหาการอ่านและการเขียน โดยเฉพาะเรื่องคำควบกล้ำ และคำอักษรนำ นักเรียนอ่านอักษรควบไม่ชัดเจน เช่น อ่านอักษรควบ ร โดยไม่ออกเสียงควบกล้ำ เช่น แปรง ออกเสียงเป็น แปรง ปราบ ออกเสียงเป็น ปาบ ครู ออกเสียงเป็น คู อ่านอักษรควบ ล ไม่ออกเสียง ล กล้ำ เช่น กลาง ออกเสียงเป็น กาง ปลอดภัย ออกเสียงเป็น ปอด เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะด้านการอ่านการเขียน ทักษะเกี่ยวกับหลักภาษาและการใช้ภาษา นักเรียนมีความสับสนทางด้านภาษาไทยเพราะอิทธิพลของการใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน ความเคยชินกับการพูดของคนในชุมชน และครอบครัวของนักเรียนที่ใช้ภาษาในท้องถิ่นของตนในการสื่อสารกันทำให้ออกเสียงอักษรควบไม่ชัดเจน ซึ่งมีผลทำให้การเขียนสะกดคำอักษรควบไม่ถูกต้องตามไปด้วย เมื่อการอ่านการเขียนไม่ถูกต้องก็มีผลทำให้การสื่อสารผิดเพี้ยนตามไปด้วย ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญอย่างยิ่งในการที่จะเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ ต่อไป

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงได้ดำเนินการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้านหลักการใช้อักษร เรื่องคำอักษรนำและคำควบกล้ำ ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน การเขียนคำอักษรนำ และคำควบกล้ำ สารการการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไป

๕. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

- ๗.๑ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านการเขียนของผู้เรียน
- ๗.๒ เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านและการเขียนของผู้เรียน
- ๗.๓ เพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

๖ กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๙ คน โรงเรียนบ้านไทยโพนทราย

๖.๑ เชิงปริมาณ

- ผู้เรียนร้อยละ ๘๐ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านการเขียน
- ผู้เรียนร้อยละ ๘๐ มีทักษะการอ่าน
- ผู้เรียนร้อยละ ๘๐ มีทักษะการเขียน
- ผู้เรียนร้อยละ ๘๐ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

๖.๒ เชิงคุณภาพ

- ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการอ่านการเขียนในระดับดี
- ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านการเขียน ในระดับดี
- ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด
- ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
- ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน สามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น
- ผู้เรียนมีการอ่านการเขียนนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้และการดำรงชีวิต

๗. เครื่องมือที่ใช้

ที่	เรื่อง	จำนวน
๑	แบบฝึกทักษะการอ่านการเขียนคำอักษรนำและคำควบกล้ำ	๑ ชุด
๒	แผนการจัดการเรียนรู้	๑๘ ชั่วโมง
๓	บัตรคำอักษรนำและคำควบกล้ำ	๒ ชุด
๔	แบบทดสอบความรู้ด้านการอ่าน (K)	๑๕ ข้อ
๕	แบบทดสอบความรู้ด้านการเขียน (P)	๑๕ ข้อ
๖	แบบวัดเจตคติในการเรียนรู้ (A)	๑๐ ข้อ

๘. กระบวนการพัฒนานวัตกรรม

๑. วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนรายบุคคลที่มีความสามารถในด้านการอ่านการเขียน และจัดกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถด้านการอ่านการเขียน จำนวน ๓ กลุ่ม ตามผลการประเมินการอ่านการเขียน

๒. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ หลักสูตรสถานศึกษา และศึกษาแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นการปฏิบัติจริงของผู้เรียนในการอ่าน การเขียนอย่างเหมาะสมกับระดับชั้น

๓. ศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำอักษรนำ และคำควบกล้ำโดยเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความง่ายไปหายาก และใช้ระยะเวลาในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๔. วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการอ่านการเขียน ศึกษาแนวทางการออกแบบกิจกรรมอ่านการเขียน เพื่อออกแบบนวัตกรรม คือ แบบฝึกทักษะการอ่านการเขียน

๕. สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านการเขียน การอ่านและเขียนคำอักษรนำและคำควบกล้ำ

๖. สร้างแบบประเมินทักษะการอ่านการเขียน จำนวน ๓ ชนิด เพื่อวัดทักษะการอ่านการเขียน ความรู้ (K) ทักษะ (P) คุณลักษณะ (A) ได้แก่

แบบทดสอบทดสอบการอ่าน การเขียน ก่อนเรียน และหลังเรียน

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนรู้ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ จำนวน ๑๐ ข้อ

๗. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมได้แก่ ผู้อำนวยการ ครูวิชาการ และครูภาษาไทย และนำมาปรับแก้ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการประเมินด้านการอ่านการเขียน โดยใช้แบบประเมิน IOC

๘. กำหนดขอบเขตของการดำเนินการ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

นวัตกรรม ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านการเขียน

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง ได้แก่ ทักษะการอ่านการเขียน

ระยะเวลา การเก็บรวบรวมข้อมูล โดย กำหนดระยะเวลา ๙ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๒ วัน รวม ๑๘ ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ระหว่างเดือนมกราคม- กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ โดยจัดกิจกรรมในชั่วโมงสอนภาษาไทยตามตารางสอนที่รับผิดชอบ

กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๙ คน

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

๙. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีพื้นฐานของนวัตกรรม/องค์ความรู้ในการพัฒนาผู้เรียน

หลักและทฤษฎีการสอนอ่าน

๑. การอ่านที่เน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและตอบสนองโดยการ ให้การเสริมแรงที่เหมาะสม ในขณะที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ดังนั้น การอ่านจึงเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับไว้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งหมายถึงการอ่านต้องประกอบด้วยทักษะ เบื้องต้น และทักษะที่มีความ

ซับซ้อน แต่ทักษะที่เป็นพื้นฐานก็จะถูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน โดย ผ่านกลวิธีการฝึกให้นักเรียนแยกแยะได้ว่า ส่วนใดแนวเรื่องเกี่ยวข้องกับอักษร และส่วนใดเป็น เรื่องเกี่ยวกับเนื้อหา

๒. การอ่านที่เน้นความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจมีแนวคิดว่าพฤติกรรมทุกอย่าง จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ และการนำความรู้ไปใช้ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของสมองส่วนกลางในการตีความตัวแปรต่างๆ การเรียนรู้จึงขึ้นอยู่กับ การเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับ ประสบการณ์เดิม และแสดงออกอย่างเหมาะสม

๓. การอ่านที่เน้นทฤษฎีพัฒนาการ มีแนวคิดในการเรียนรู้ เกิดขึ้นตั้งแต่วัยที่ต้องพึ่งผู้อื่นและจะพัฒนาไปเรื่อย ๆ ตามวัย สิ่งสำคัญของช่วงอายุคือจะมีการเรียนรู้ ทักษะเฉพาะอย่างในแต่ละช่วง อายุ ถ้าช่วงนั้นไม่เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม พัฒนาการเรียนรู้ในช่วงนั้นก็จะบกพร่องไป และจะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ในส่วนภายหลัง ดังนั้นการอ่านจึงเป็นกระบวนการรับรู้ซึ่งมีพื้นฐานมา จากช่วงพัฒนาการต่างๆ ตามความสามารถที่นักเรียนซึ่งแสดงออกในการอ่านเป็นเครื่อง ชี้ให้เห็นระดับพัฒนาการของนักเรียน

ทฤษฎีการอ่านที่กล่าวมานั้น เป็นทฤษฎีการอ่านที่เน้นการจัดลำดับข้อความ เน้น วิเคราะห์และเชื่อมโยงข้อความ รวมทั้งทฤษฎีการอ่านที่เน้นพฤติกรรม เน้นความรู้ ความเข้าใจ และเน้นทฤษฎีพัฒนาการ ซึ่งทฤษฎีพัฒนาการเหล่านี้สามารถนำไปใช้เป็นหลักในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนอ่านเพื่อออกเสียงคำควบกล้ำตัวร, ล อย่างถูกต้อง

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึก

แบบฝึก หมายถึง แบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นตัวช่วยแก้ปัญหาหรือ คำสั่งที่ตั้งขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนฝึกตอบ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ให้ความหมายว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้ นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมี แบบฝึกหัดอยู่ท้ายเล่ม ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติความสำคัญของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย การฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย จำเป็นต้องอาศัยแบบฝึก เพื่อทบทวนความเข้าใจในเรื่อง ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว ครูผู้สอนส่วนใหญ่ใช้แบบฝึกหัดที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียน ให้ นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังจากที่เรียนจบบทนั้นๆ แล้ว แต่เนื่องจากหนังสือบางเล่มไม่มีแบบฝึก หรือมีก็เพียงเล็กน้อยครูผู้สอนจำเป็นต้องสร้าง หรือจัดทำแบบฝึกให้เหมาะสมกับเนื้อ เรื่องที่สอน เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะและเกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น โดยอาศัยเนื้อหาใน บทเรียนเป็นหลัก จะเห็นได้ว่าแบบฝึกหัดมีความสัมพันธ์กับหนังสือแบบเรียนโดยตรง และ เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนแต่ละกลุ่มมีพื้นฐานความรู้ความสนใจที่แตกต่างกัน ครูผู้สอนควร คำนึงถึงวิธีการสอน การเตรียมบทเรียนและการเลือกแบบฝึกหัดประกอบ นอกเหนือจากที่มีใน บทเรียนแล้ว เพื่อให้การสอนประสบผลสำเร็จ

ศศิธร วิสุทธิแพทย์ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของแบบ ฝึกว่า สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้การ สอนของครูประสบผลสำเร็จได้ดีก็คือ แบบฝึก เพราะการใช้แบบ ฝึกครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด จะช่วยท่นเวลา ในการสอน กฎเกณฑ์ การยกตัวอย่าง ทั้งยังเป็นการ วัดผลการเรียนการสอนในแต่ละเรื่องด้วย

รชนี ศรีไพรวรรณ กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

๑. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น
๒. ให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
๓. ช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงเนื้อหาวิธีการสอนและกิจกรรมในแต่ละบทเรียน
๔. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง
๕. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
๖. ฝึกให้นักเรียนทำงานตามลำดับ และมีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

เห็นได้ว่าแบบฝึกมีความจำเป็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงถือได้ว่า แบบฝึก เป็นสื่อและ อุปกรณ์อย่างหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งครูสามารถนำไป ประกอบการสอนได้เป็นอย่างดี การสร้างชุดฝึกหรือแบบฝึกปฏิบัติ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ กล่าวว่า การสร้างชุดฝึก หรือแบบฝึกปฏิบัติควร ประกอบด้วย

๑. คำชี้แจงการใช้ ที่มีการกำหนดทิศทางไว้เด่นชัด เช่น เมื่อให้ผู้เรียนอ่านข้อความใด ข้อความหนึ่ง แล้ว ก็เขียนว่า “โปรดอ่านเรื่อง.....หน้า ” “โปรดพลิกไป หน้า.....เรื่อง.....”

๒. มีตารางการปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนวางแผนได้เอง ซึ่งเรียกว่า “ใบแนะนำทาง ” หรือ “Guiesheet

๓. ไม่ว่าจะ เป็นแบบแผ่น หรือเป็นเล่มควรมี “แผนการสอน ” โดยสังเขปไว้ด้วย โดยเฉพาะความคิ รวบยอด วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียน สื่อการเรียนการสอนและ ประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบทิศทาง เป้าหมายและบทบาทของตนเอง

๔. ในกรณีที่กิจกรรมให้นักเรียนตอบ เต็มคำ เขียนภาพ ฯลฯ ต้องเตรียมเนื้อหาที่ไว้ในแบบ ฝึกให้ตรงกัน โดยใช้หมายเลข และรหัสไว้เด่นชัดพอที่จะให้ผู้เรียนตอบได้ตรงตามที่ครูกำหนด ไว้ และควรมี “บัตรเฉลย” ไว้ ให้แต่ไม่เด่นชัดจนเกินไป เพื่อป้องกันการเฉลยก่อนทำกิจกรรม การมีเฉลยไว้จะช่วยแบ่งเบาภาระของครู เพราะนักเรียนช่วยกันตรวจเอง และส่งเสริมการเรียน รายบุคคลได้ด้วย “บัตรเฉลย” อาจอยู่ในแบบฝึกปฏิบัติ หรือแยกต่างหาก

๕. ควรออกแบบให้สะอาด น่าอ่าน ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง และมีการ์ตูนประกอบเนื้อหา ให้น่าสนใจ

๖. เนื้อหาในชุดแบบฝึกปฏิบัติ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องต่างๆ ควรให้ตรงกับเนื้อหา หรือ ประสบการณ์อื่นใดที่ครูกำหนด

๑๐. กระบวนการจัดการเรียนรู้/จัดกิจกรรม/นำองค์ความรู้ไปใช้

๑. วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนรายบุคคลที่มีความสามารถในการด้านการอ่านการเขียน และจัดกลุ่ม ผู้เรียนตามความสามารถด้านการอ่านการเขียน จำนวน ๓ กลุ่ม ตามผลการประเมินการ อ่านการเขียน

๒. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ หลักสูตรสถานศึกษา และศึกษาแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นการปฏิบัติจริงของผู้เรียนในการอ่าน การเขียนอย่างเหมาะสมกับระดับชั้น
๓. ศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำ อักษรนำและคำควบกล้ำโดยเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความง่ายไปหายาก และใช้ระยะเวลาในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๔. วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการอ่านการเขียน ศึกษาแนวทางการออกแบบ กิจกรรมอ่านการเขียน เพื่อออกแบบนวัตกรรม คือ แบบฝึกทักษะการอ่านการเขียน
๕. สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านการเขียน การอ่านและเขียนคำอักษรนำและคำควบกล้ำ
๖. สร้างแบบประเมินทักษะการอ่านการเขียน จำนวน ๓ ชนิด เพื่อวัดทักษะการอ่านการเขียน ความรู้ (K) ทักษะ (P) คุณลักษณะ (A) ได้แก่
แบบทดสอบทดสอบการอ่าน การเขียน ก่อนเรียน และหลังเรียน
แบบวัดเจตคติต่อการเรียนรู้ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ จำนวน ๑๐ ข้อ
๗. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมได้แก่ ผู้อำนวยการ ครูวิชาการ และครูภาษาไทย และนำมาปรับแก้ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการประเมินด้านการอ่าน การเขียน โดยใช้แบบประเมิน IOC
๘. กำหนดขอบเขตของการดำเนินการ โดยใช้แบบฝึกทักษะ
นวัตกรรม ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านการเขียน
ผลลัพธ์ที่คาดหวัง ได้แก่ ทักษะการอ่านการเขียน
ระยะเวลา การเก็บรวบรวมข้อมูล โดย กำหนดระยะเวลา ๙ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๒ วัน รวม ๑๘ ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ระหว่างเดือนมกราคม- กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ โดยจัดกิจกรรม ในชั่วโมงสอนภาษาไทยตามตารางสอนที่รับผิดชอบ
กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๙ คน
การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

๑๑. ผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย

- ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการอ่านการเขียนในระดับดี
- ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านการเขียน ในระดับดี
- ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด
- ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
- ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน สามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น
- ผู้เรียนมีการอ่านการเขียนนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้และการดำรงชีวิต

๑๒. บทเรียนที่ได้รับ (Lesson Learned)

๑) ครูมีนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย น่าสนใจ เช่น ใช้เกม/กิจกรรมสนุกสนานต่างๆ จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในรายวิชาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น กระตือรือร้นในการเรียนรู้ และทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีกับรายวิชาภาษาไทย

๒) การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติจริงจะทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำบทเรียนได้และสามารถนำบทเรียนที่ได้เรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

๓) การให้นักเรียนเริ่มต้นเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัว เรียนรู้ตามความสนใจทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวันได้

๔) การส่งเสริมจากผู้บริหารและคณะครูผู้สอนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สนับสนุนการทำกิจกรรมต่างๆ ทำให้สามารถพัฒนา ปรับปรุงนวัตกรรมและวิธีในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

๑๓. เงื่อนไขความสำเร็จ

- การสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาที่ในการจัดสรรงบประมาณ นิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำในการดำเนินการจนสำเร็จ

- ความร่วมมือจากคณะครูในการ PLC แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อวางแผนการดำเนินกิจกรรม ให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาและปรับปรุงนวัตกรรมจนสามารถดำเนินงานได้สำเร็จลุล่วง

- ความร่วมมือจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในการเรียนรู้ ทำความเข้าใจในบทเรียน มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน สะท้อนผลการจัดการเรียนรู้เพื่อนำผลไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขนวัตกรรม

๑๔. ผลการดำเนินงาน/ผลสัมฤทธิ์

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
๑.เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน	ทดสอบ	แบบทดสอบการอ่านและการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียน	ผ่านร้อยละ ๘๐
๒.เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการอ่านการเขียน	ประเมินทักษะการอ่านการเขียน	แบบบันทึกคะแนนการตรวจแบบฝึก	ผ่านร้อยละ ๘๐
๓.เพื่อให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	วัดเจตคติ	แบบวัดเจตคติ	ระดับมาก

ภาคผนวก

โรงเรียนบ้านไทยโพนทราย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

